

แอน อนุชนันท์ ทรงเดช: เด็กขอทานชาวกัมพูชาในประเทศไทย — กรณีศึกษาความต้องการและสิทธิด้าน
กฎหมายและการนำไปปฏิบัติ (CAMBODIAN CHILD BEGGARS IN THAILAND: A
CASE STUDY OF RIGHTS AND NEEDS BASED APPROACHES IN
LEGISLATION AND IMPLEMENTATION) อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อ.ดร. นฤมล
ทับจุมพล, อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: Mr. Jerry Huguet, 190 หน้า

วิจัยนี้มีจุดประสงค์ที่จะวิเคราะห์ว่าพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ได้
ปกป้องสิทธิเด็กขอทานชาวกัมพูชาตามเงื่อนไขในอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องสิทธิมนุษยชนมากเพียงใด วิจัยนี้
ได้ถูกจัดทำขึ้นโดยการวิเคราะห์ความสม่ำเสมอระหว่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์และ
นโยบายไทยอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับเด็กขอทานชาวกัมพูชาเป็นอันดับแรก โดยการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการคัดแยก
เหยื่อการค้ามนุษย์ของเจ้าหน้าที่ไทยเป็นอันดับต่อไป และโดยการวิเคราะห์ว่าทัศนคติของเจ้าหน้าที่ไทยต่อเด็กขอทาน
ชาวกัมพูชาได้ปกป้องสิทธิเด็กขอทานชาวกัมพูชามากกว่าที่จะมุ่งไปอย่างความต้องการของเขาหรือไม่

วิจัยนี้ได้ค้นพบว่าพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์มีความสม่ำเสมอกับนโยบายอื่นที่
เกี่ยวข้องกับเด็กขอทานชาวกัมพูชา เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน
พ.ศ. 2551 และ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระงับด้วยคำสั่งในครอบครัว พ.ศ. 2550 แต่ทั้งนี้มีความไม่
สม่ำเสมอระหว่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์และพระราชบัญญัติอื่นเช่นเดียวกัน ได้แก่
พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ 2484 และ พระราชบัญญัติตรวจคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ความไม่สม่ำเสมอ
ระหว่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์และนโยบายไทยทั้งสองนี้ได้มีผลกระทบต่อว่าเจ้าหน้าที่ไทย
จะปฏิบัติตามสิทธิหรือความต้องการของเด็กขอทานชาวกัมพูชา ทั้งนี้เป็นเพราะว่าความไม่สม่ำเสมอของนโยบายนี้กับ
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ได้ทำให้เจ้าหน้าที่ไทยมีความคิดเห็นไม่ตรงกันว่าเด็กขอทานชาว
กัมพูชาอยู่กลุ่มเหยื่อ พวกที่สมควรใจมาขอทาน หรือพวกที่หลบหนีเข้ามาเอง ดังนั้นความคิดเห็นที่ต่างกันนี้ทำให้เกิดการคัด
แยกเหยื่อไม่เป็นระบบและทำให้เกิดการคัดให้เจ้าหน้าที่ไทยเห็นความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ไทยต่อเด็กขอทานชาวกัมพูชามากกว่า
สิทธิเด็กควรที่จะได้ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ วิจัยนี้ได้สรุปจากการสัมภาษณ์เด็ก
ขอทานชาวกัมพูชาว่าการที่เจ้าหน้าที่ไทยไม่ได้พิจารณาเด็กขอทานชาวกัมพูชาทุกคนในวิจัยนี้เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ได้
ตอบสนองต่อความต้องการของเด็กขอทานชาวกัมพูชาเหล่านี้โดยส่วนใหญ่และเป็นกรณีปัญหาในเชิงปฏิบัติ แต่วิธีนี้
เป็นเพียงการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าแต่ไม่ใช่การแก้ปัญหาอย่างยั่งยืน

สาขาวิชา การพัฒนาระหว่างประเทศ
ปีการศึกษา 2553

ลายมือชื่อผู้ผลิต.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
Ney.

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
Candice M. He